

og konstitutionel Ordning af vort Forsvarsvæsen, kan jeg ogsaa være med til en betryggende Ordning af vore Kaserneforhold. Det kunne vi allesammen gaa med til at tale om, men uden Hensyn til denne Overenskomst. Jeg har heller ikke noget imod at gaa til en Forhandling med Kjøbenhavns Kommune angaaende Opløsningen af det Fællesskab, som der bestaar af Ejendomsretten og Brugsretten, men jeg tror, at vi skulle have det hele til at ligge ganske klart og enkelt for, saa at begge Parter gaa til denne Sags Ordning uden Hensyn til ubedkommende Sager, som Hospitalet og de militære Etablissementer, saaledes at vi gaa til Kjøbenhavns Kommune, eller Kjøbenhavns Kommune kommer til os for at slutte en Ejendomsandel i begge Parters Interesse; det er det Standpunkt, jeg har tilladt mig at indtage, og videre vil jeg ikke gaa i Ojeblikket. Navnlig vil jeg ikke binde mig til nogen reel Afgørelse af de Spørgsmaal, her ligge for.

Jeg har kun endnu een Bemærkning at gøre. Den er foranlediget ved de Udtalelser, vi hørte fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Trier). Det ærede Medlem holdt absolut paa Fælledeerne og mente, at det var en Statsopgave, at Kjøbenhavn beholdt dette Friluftsbælte. Der er allerede gjort den Bemærkning derom af den ærede Ordfører eller af det ærede Medlem, der førte Ordet for Kommissionen (H. Holm), at det ikke kan siges særligt at være Statens Opgave at skaffe Kjøbenhavns Kommune Parter eller Pladser, hvor Befolkningen kan lufte sig i deres Fritid, men han kunde have tilføjet, at Staten ikke har været karrig overfor Kjøbenhavns Befolkning med Hensyn til den Art Pladser. Det er en bekendt Sag, at alle de større Ansøg, hvor Kjøbenhavn kan trække frisk Luft, tilhøre Staten. Frederiksberg Have tilhører Staten, Søndermarken, Charlottenlunds Skov og Dyrehaven tilhøre Staten; som saat, alle de Pladser, hvor Kjøbenhavnerne kunne gaa ud at trække frisk Luft og — som det ærede Medlem fra Grenaa (W. Dinesen) sagde — tumle sig, tilhøre Staten. Man kan altsaa ikke paa nogen Maade sige, at den har været karrig overfor Kjøbenhavns Befolkning, og der synes derfor ikke at være nogen nærliggende Opfordring for Staten til at gaa videre i saa Henseende. Alligevel erkender jeg, at det Synspunkt, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds gjorde gældende, har sin Berettigelse, og jeg vil gerne tro, at hvis man skal sikre Kjøbenhavns Befolkning dette Friluftsbælte, kan det blive nødvendigt at

tage Staten med til Hjælp. Nagtet Kjøbenhavns kommunale Forhold ikke ligge for her, tror jeg dog at turde gøre den Bemærkning, at den Kjøbenhavnste Bestyrelse har flere Stævner og ikke altid er tilstrækkelig opmærksom paa, hvad der er af Interesse for den store Befolkning, og navnlig tror jeg nok, jeg tør sige det om Kjøbenhavns kommunale Bestyrelse, hvorfor vi ogsaa fra flere Sider have under Behandling at saa en Udvidelse af Valgretten til Borgerrepræsentationen. Bevarelsen af Fælledeerne vil væsentlig være af Interesse for den tarvelig stillede Befolkning. De Folk, der have Naad til at ligge paa Landet eller til at køre i Skoven o. s. v. saa nok nogen frisk Luft, men det er Smaamanden, den fattige Mand, det gælder om at hjælpe, og i saa Henseende tør jeg nok sige, at Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse ikke i nogen særlig Grad har haft noget aabent Oje for de Interesser, den fattige Mand har Arav paa at se tilfredsstillende. Derfor mener jeg ogsaa, at det er et Spørgsmaal, som det kommende Udvalg burde tage under Overvejelse, naar Kjøbenhavns Kommune forlanger, at der skal lægges Servitut paa de Grunde, Staten overtager, gaaende ud paa, at Grundene kun maa anvendes til offentlige Bygninger, om ikke Staten til Gengæld skulde lægge Servitut paa de Grunde, som Kommunen overtager, en Servitut, som blandt andet ogsaa skulde gaa ud paa, at den skulde lade disse Pladser ligge aabne. Den skulde være forpligtet til at sørge for, at der blev nogen Friluft her i Nærheden af Byen, om end ikke hele Fælledeeren skulde ligge aaben. Jeg tror nok, der kunde være Grund til at tage dette Spørgsmaal under Overvejelse, navnlig i Betragtning af, at Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse ikke altid har et tilstrækkelig aabent Oje for den menige Mand. — Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger og kun fremhæve, at jeg ikke ønsker at udtale mig hverken for eller imod Flytningen af Frederiks Hospital; jeg har jo tilkendegivet, i hvilken Retning min Sympati gaar. Jeg er heller ikke imod at komme til en Forhandling med Kjøbenhavns Kommune angaaende disse store, værdifulde Arealer, men jeg mener, at hver Ting for sig skal ligge klar. Vort Hospital, som Staten skal have, bygge vi uden Hensyn til Fordringer fra Kommunens Side, og hvad de militære Etablissementer angaa, ville vi maasse ogsaa kunne blive enige om dem, og saa gaa vi til Kjøbenhavns Kommune og forhandle paa fri Fod med den om, hvorledes man skal dele disse store værdifulde Grunde. Jeg tror, at Sagen paa den